

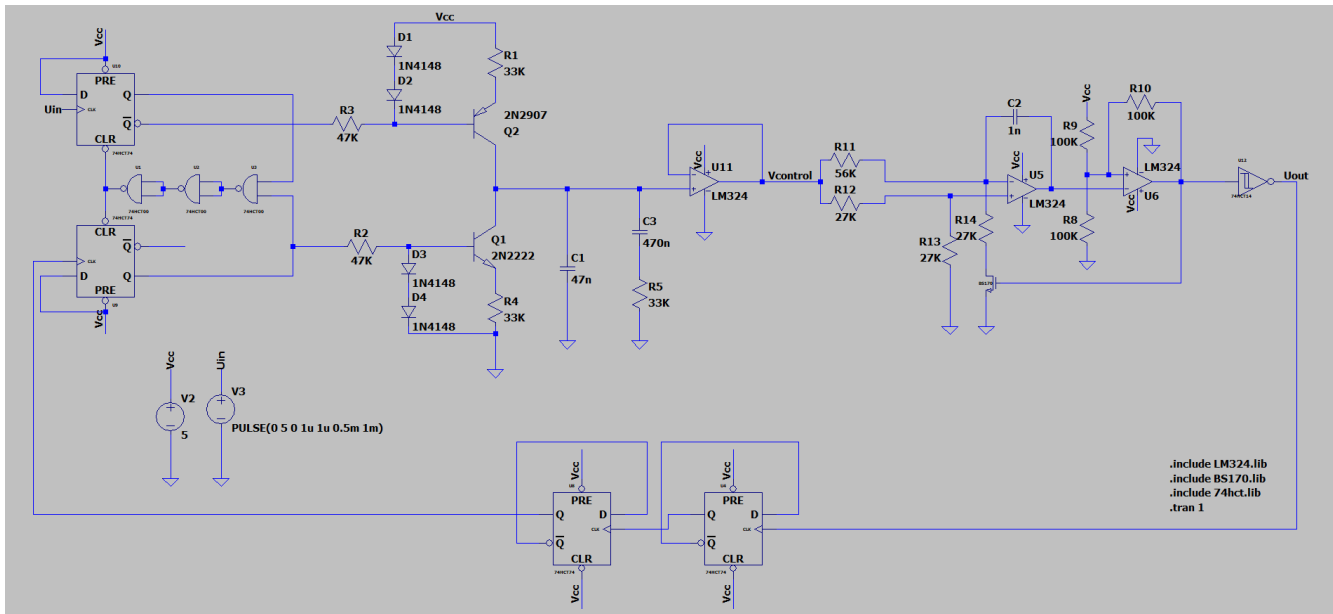

Προσομοιώσεις PLL με ιδανικά στοιχεία

Στην παρούσα αναφορά θα προσομοιώσουμε το PLL στο LTSpice και θα ελέγξουμε τις δυνατότητες της σχεδίασης μας.

1. Αρχικό Κύκλωμα

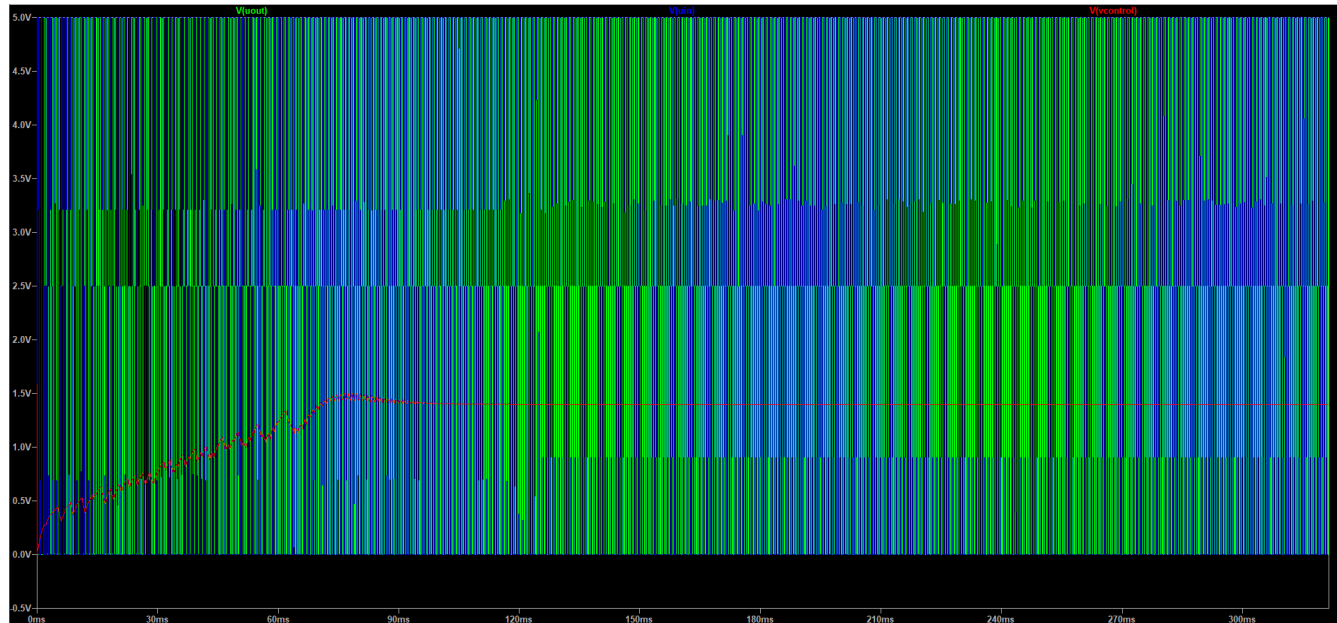
Το schematic του PLL φαίνεται στο Σχήμα 1.

Σχήμα 1: PLL Schematic

2. Προσομοίωση για $U_{in} = 1 \text{ kHz}$

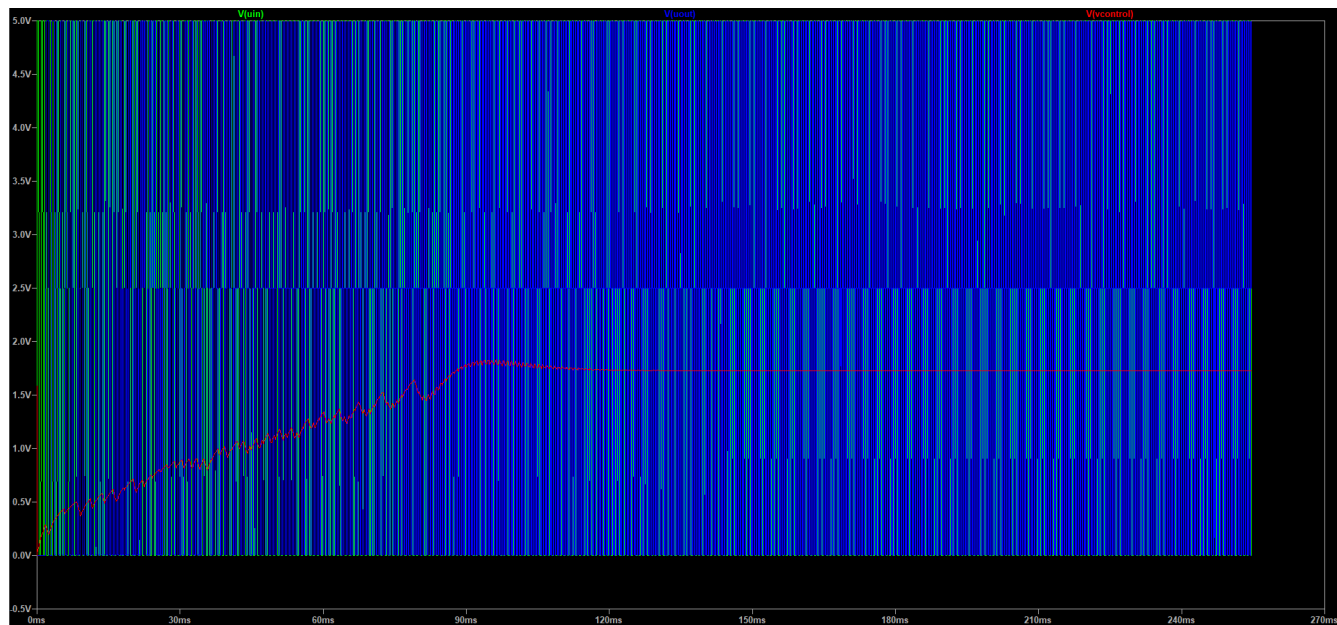
Κατά την αρχική προσομοίωση (Σχήμα 2), για $U_{in} = 1 \text{ kHz}$, παρατηρείται πολύ καλό κλείδωμα στα 100 ms , με $V_{control} = 1.4 \text{ V}$ και τετραπλασιασμό της συχνότητας στην έξοδο.

Σχήμα 2: PLL Simulation for $U_{in} = 1 \text{ kHz}$

3. Προσομοίωση για $U_{in} = 1.2 \text{ kHz}$

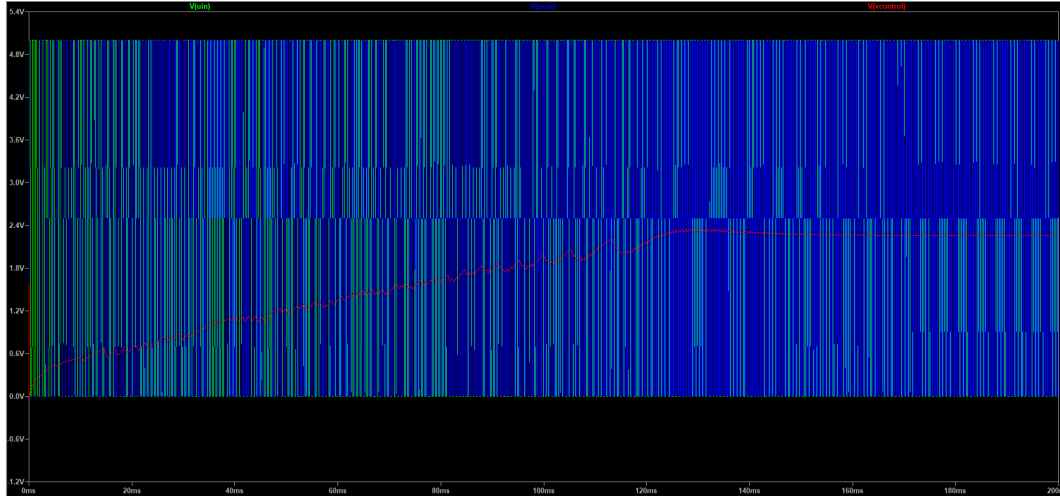
Αυξάνοντας τη συχνότητα εισόδου στα 1.2 kHz — όριο κλειδώματος του PLL στο εργαστήριο — το κύκλωμα συνεχίζει να κλειδώνει, με $V_{control} = 2 \text{ V}$ (Σχήμα 3).

Σχήμα 3: PLL Simulation for $U_{in} = 1.2 \text{ kHz}$

4. Προσομοίωση για $U_{in} = 1.5 \text{ kHz}$

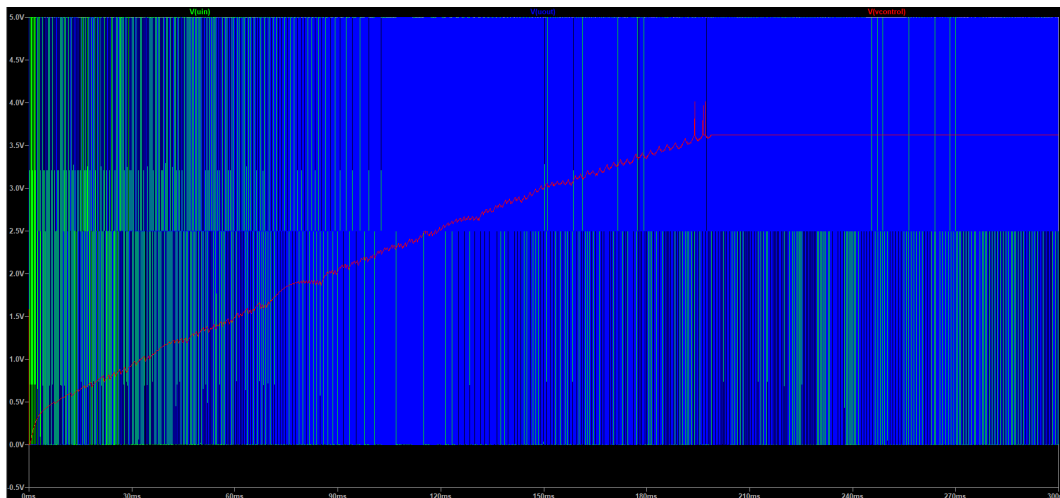
Για $U_{in} = 1.5 \text{ kHz}$, το PLL εξακολουθεί να κλειδώνει, με $V_{control} = 3 \text{ V}$. Εδώ αρχίζει να φαίνεται η διαφορά μεταξύ προσομοίωσης και πραγματικού κυκλώματος.

Σχήμα 4: PLL Simulation for $U_{in} = 1.5 \text{ kHz}$

5. Προσομοίωση για $U_{in} = 2.5 \text{ kHz}$

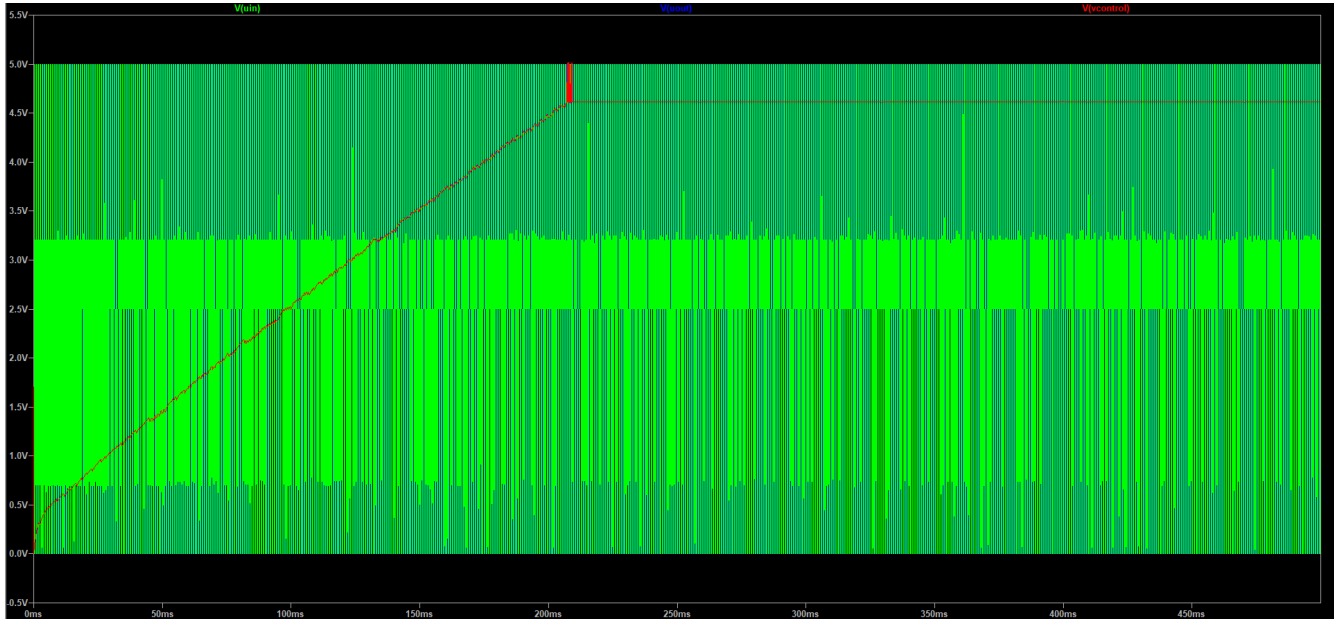
Αυξάνοντας τη συχνότητα εισόδου στα 2.5 kHz , παρατηρούμε ότι το PLL δεν κλειδώνει πλέον. Το $V_{control}$ φτάνει στα 3.5 V και σταθεροποιείται (Σχήμα 5), κάτι που μοιάζει με κλείδωμα αλλά είναι παραπλανητικό. Στην πραγματικότητα, ο ενισχυτής φτάνει την τάση κορεσμού, η οποία είναι περίπου $1.4\text{--}1.6 \text{ V}$ χαμηλότερη από την τάση τροφοδοσίας.

Σχήμα 5: PLL Simulation for $U_{in} = 2.5 \text{ kHz}$

6. Αύξηση Τάσης Τροφοδοσίας στα 6V

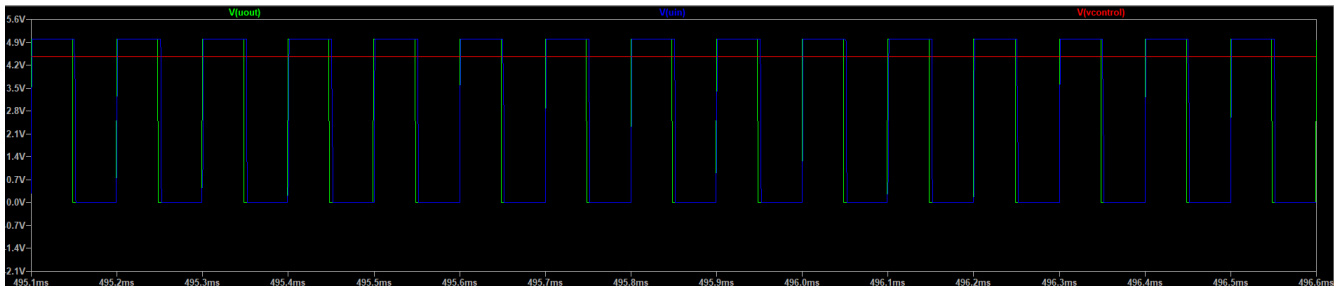
Δοκιμάζουμε να αυξήσουμε την τάση τροφοδοσίας στα 6V. Το $V_{control}$ φτάνει στα 4.5V αλλά το PLL εξακολουθεί να μην κλειδώνει (Σχήμα 6). Δεν παρατηρείται διαφορά ούτε με αποσύνδεση του ST και του διαιρέτη.

Σχήμα 6: PLL Simulation for $U_{in} = 2.5 \text{ kHz}$, $V_{cc} = 6 \text{ V}$

7. Χρήση Ιδανικού OpAmp

Αντικαθιστούμε τον OPAMP U11 (buffer) με τον ιδανικό `universalOpAmp`. Το κύκλωμα κλειδώνει, με $V_{control} = 4.5 \text{ V}$ (Σχήμα 7). Όμως, πλέον βρισκόμαστε πολύ κοντά στην τάση τροφοδοσίας, περιορίζοντας τη δυνατότητα περαιτέρω αύξησης συχνότητας.

Σχήμα 7: PLL Simulation for $U_{in} = 2.5 \text{ kHz}$ with Ideal OpAmp

8. Αντικατάσταση Όλων με Ιδανικά Στοιχεία

Αντικαθιστούμε όλους τους ενισχυτές με `universalOpAmp2` και τα τρανζίστορ με ιδανικά. Δεν παρατηρείται βελτίωση — αντίθετα, **το κύκλωμα δεν κλειδώνει ούτε στα 10kHz**.

Το συμπέρασμα είναι πως η τοπολογία του VCO είναι ο περιοριστικός παράγοντας. Απαιτεί υψηλές τάσεις για να παραγάγει παλμούς (σχετικά) χαμηλής συχνότητας.

9. Βελτιώσεις

Προκειμένου να βελτιώσουμε την απόδοση του PLL, πρέπει να βελτιώσουμε το K_{VCO} . Αυτό μπορεί να γίνει μειώνοντας την σταθερά χρόνου RC του ολοκληρωτή και αυξάνοντας το κέρδος του ST.

Χρησιμοποιούμε τις τιμές:

- $R_8 = R_9 = R_{10} = 200K \text{ k}\Omega$
- $R_{11} = 40K \text{ k}\Omega$
- $R_{12} = R_{13} = R_{14} = 20K \text{ k}\Omega$
- $C_1 = 4.7nF$
- $C_2 = 0.1nF$
- $C_3 = 47nF$
- $U_{in} = 15 \text{ kHz}$
- $N = 4$

Φαίνεται ξεκάθαρα η επίδραση του K_{VCO} στην έξοδο του PLL, το οποίο πλέον κλειδώνει και σε υψηλότερες συχνότητες (60kHz). Χρησιμοποιώντας τον $LM324$ ως τελεστικός, η έξοδος περιορίζεται στα 20kHz.

Συμπέρασμα, η τοπολογία του VCO είναι ένας περιοριστικός παράγοντας καθώς δεν είναι ιδιαίτερα αποδοτικός με την $V_{control}$. Αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί τροποποιώντας τις τιμές των στοιχείων (και κυρίως των αντιστάσεων) της τοπολογίας.

Όμως, ο τελεστικός $LM324$ είναι το βασικότερο εμπόδιο, καθώς η περιορίζει σημαντικά τις τιμές που μπορεί να πάρει η $V_{control}$, ενώ επιπλέον το Slew Rate του (0.5V/us) σημαίνει πως στα 4V που λειτουργεί η έξοδος του VCO μας περιορίζει περίπου στα 20kHz.

